

‘Een baring doorbreekt de normale structuren van ons bewustzijn’

Rodante van der Waal (26) doet promotieonderzoek in de filosofie en is verloskundige in opleiding.

Auteur Carolien van Welij **Beeld** Maarten Noordijk

Al ruim een halfjaar was ik bezig met de opleiding verloskunde en nog steeds had ik geen bevalling meegemaakt. Ik werd zenuwachtig — is dit wel iets voor mij? De laatste dag van mijn stage werd ik gebeld. Het was winter, begin van de avond. De vrouw zat midden op haar bed, dekens om zich heen, muziek op de achtergrond. Urenlang zuchtte ze de weeen weg. Wij zuchtten met haar mee. Ze was volledig geconcentreerd, in haar kracht. Zo sterk en bijzonder — ik wist: dit is precies het werk dat ik wil doen.

“Mijn moeder is vroedvrouw — ik heb er altijd van genoten vrouwen te zien bevallen”, schrijft de Franse filosoof en schrijver Hélène Cixous. In een prachtige passage over bevallen schrijft ze: “Bevallen lijkt zwemmen, spel met de weerstand van het vlees, van de zee, arbeid van de adem waarin het begrip “beheersing” opgeheven wordt, lijf aan lijf met zichzelf gaat de vrouw met zich mee, verbindt zich, trouwt met zichzelf. Zij is er. Helemaal.” Een baring is een gebeurtenis die de normale structuren en categorieën van ons bewustzijn kan doorbreken. Tijd wordt bijvoorbeeld iets totaal anders. Het is een gebeurtenis die een ander soort ervaring van onszelf en het leven mogelijk maakt.

Cixous schrijft dat het verlangen om te baren dezelfde oorsprong heeft als het verlangen om te schrijven — een verlangen tot creatie. Dat herken ik. Ik wil iets van deze ervaring en van het verlangen ernaar vatten in het denken — in teksten, in filosofie. Cixous liet me zien dat dat mag, dat het kan. In haar vrije schrijfstijl — ritmisch, associatief, rijk aan beelden — lukt het haar om de intensiteit van leven tot uitdrukking te brengen die ik zie bij een bevalling — vaak net zo indrukwekkend als die eerste keer. ■

